

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd rursus ecclesiis perturbatis concilium Lamplaci coactum est, & quòd
Artani qui Eudoxium sequebantur, cum superiores eßent, illos qui fidem
orthodoxam tenebant, vnà cum Meletio ecclesiis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

Quòd rursus ecclesijs perturbatis concilium Lampfaci coactum est, & quòd Ariani qui Eudoxium sequebantur, cum superiores essent, illos qui fidem orthodoxam tenebant, unà cum Methodio ecclesijs submouebant. CAP. VII.

Vbi verò decessit Còstantinopoli Valentinianus, per Thraciam Romam versus iter fecit, episcopi Helleponti & Bithyniæ, & alii omnes, qui filium patris consubstantialem asserendum putabant, mittunt ad eum pro se legatum Hypatianum Heracleæ, quod est oppidum Perinthis, episcopum, oratum ut sibi de doctrina fidei ritè constituenda in unum conueniendi potestas permitteretur. Qui cum venisset ad Valentinianum, & episcoporum postolata ei exposuisset, respondit ille, sibi, qui vnus è laicorum numero erat, non licere se eiusmodi negotiis interponere: & ideo sacerdotes & episcopi, inquit, quibus hæc curæ sunt, seorsum per se, vbicunq; ipsis lubitum fuerit, in unum conueniant. Quo responso ad legationem Hypatiani dato, Lampfaci concilium cogunt. Atq; vbi ad bimestre spatium de rebus fidei deliberatum est, tandem decernunt acta Constantinopoli, opera ac studio Eudoxii & Acacii cum suis sancita abroganda esse: de inde formulam fidei, quam velut ab episcopis occidentalibus editam explodendam protulerant, quosdamq; ad eidem subscribendum impulerat, facto promisso, quòd opinionem eorum, qui filium patri dissimilem prædicant, penitus reiicerent: cui promisso neuitiquam steterunt. Tum doctrinam illam ratam fore, quæ filium patri substantia similem asserit. Nam adiectionem huius vocis, SIMILIS, ad planam personarum distinctionem necessariam esse. Porro formulam fidei in consecratione ecclesiæ Antiochenæ editam, & Seleuciæ omnium episcoporum consensu confirmatam, in omnibus ecclesijs tenendam. Quinetiam ut qui ab his qui filium patri dissimilem asseuerabant fuissent abdicati, suas ipsorum sedes, utpote ecclesijs per nefas eiectioni, denuò reciperent. Quòd si quis eos insimulare vellet, pari periculo obnoxium fore. Iudicesq; còstitui episcopos tum illius gètis orthodoxos,

R. tum

SOZOMENI HISTOR.

tum alios, qui ex finitimis prouincijs ad eam ipsam conuenirent ecclesiã, in qua testes sunt rerũ à singulis in vita gestarũ. Quæ cũ decreuissent, & Eudoxianos non uocassent solũ, uerũ etiã locũ illis dedissent pœnitentiæ, hiq; tamẽ minimẽ obtẽperarent, decreta omnibus ubiq; ecclesijs significarũt. Ac quoniã suspicabãtur (uti erat certẽ uerissimile) Eudoxiũ aulã imperatoris ad suis partibus fauendũ in ducturũ, atq; ipsis calumniã intenturũ, statuerunt eius conatum prauertere, & acta concilij Lampfaceni imperatori indicare. Quod & fecere. Siquidẽ Valenti è Thracia reuertenti (fratrẽ enim Romã antiquã proficiscentẽ aliquod dierum uia comitatus fuerat) Heracleã obuiã fiunt. At uerò Eudoxius & imperatoris & aulicorũ animos iã, ut uolebat, sibi conciliauerat. Itaq; imperator legatis, qui ex concilio Lampfaceno uenerant, iussit, ut doctrina fidei eũ Eudoxio cõsentirent. Sed cum illud denegassent, & fraudẽ Constantinopoli factam, & consilia contra decreta concilij Seleucensis suscepta Eudoxio criminis loco obiecissent. Valens inflammatus iracundia, iubet tum illos in exilium ire, tum ecclesiã eorum alijs tradi. Interim uerò ipse in Syriã concedit. Nam uerebatur, ne Persæ fœdera ad triginta annorum spatium, regnante Iouiano, facta rumpe rent. Ceterũ cum hi nihil nouarum rerum molirentur, Antiochiã commoratus est. Quo quidem tempore Meletium episcopum addixit exilio: Paulino autem, propterea pepercit, quòd uitæ eius sanctimoniam reuebatur. Porro eos, qui Eudoxij communionem repudiabant, ex turbari ecclesijs, pecuniis mulctari, cædi uerberibus, & alijs tormentis affligi mandauit.

*De Procopij defectione, & incredibili eius exitu,
& Eleusio Cyziceno & Eumomio hæretico, &
quomodo Eleusio successerit. CAP. VIII.*

QVo quidem tẽpore, uti coniectura assequi possumus, res his multò grauiores ab eo perpetratæ fuissẽt, nisi bellum, quod tum à Procopio motũ fuerat, obstitisset. Nam ille Constantinopoli, occupata tyrãide, & magno exercitu breui tempore collecto, contra Valentem rematurat.